

10. Appearance is Everything / Външният вид е най-важното нещо

Ученичка Х е родена с лека лицева деформация. Корекцията на това състояние ѝ оставя видим белег. Х се премества в този квартал малко преди началото на седми клас. Тя е обект на неприятни коментари в училищния автобус, а също така и в самото училище.

Тези коментари са отправяни от ученици от различни възрасти, които иначе нямат никакъв контакт с нея. Х реагира много драматично и това ги насърчава да продължават да я тормозят.

В някои случаи обидите преминават във физическо насилие – дърпане на косата и нарочно блъскане в нея в коридорите на училището. Тормозът продължава през период от 18 месеца.

Проблемът е представен пред ръководството на училището от родителите на Х след особено неприятен случай в автобуса на път за къщи. От Х искат да направи изявление и да идентифицира виновниците.

Тогава с насилниците води разговор лидера на отдела развитие на учениците и те са предупредени. На ученичката Х се предлага консултиране от страна на нейния класен ръководител и достъп до консултации с училищния психолог. Тя отказва, защото не иска да преживява отново ситуацията, която я е направила толкова нещастна.

2 седмици по-късно насилниците започват отново да обиждат Х в автобуса. Поради това нейните родители променят автобуса, с който тя се придвижва към и от училище. Насилниците отново са изправени пред училищното ръководство и са заплашени със санкции.

Ученичката Х упорито отказва подкрепа, включително среща с насилниците, за да се противопостави на тяхното поведение. Тя казва, че иска да има колкото е възможно по-малко работа с насилниците и че предпочита да се прави, че те не съществуват.

Ученичката Х престава да докладва за инциденти и училището приема, че тормозът е приключил. Друг ученик обаче става свидетел на инцидент между нея и група момичето и докладва на нейните родители.

Родителите на Х се свързат с ръководен член на училищния екип. Учителят пише до родителите на насилниците и ги кани в училището, за да бъдат обсъдени действията на техните деца.

Училището организира седмичен дневник за връзка с родителите на Х, за да бъде следена ситуацията и да се гарантира, че повтарящи се проявления на насилие са регистрирани веднага и са стопирани преди да излязат извън контрол, както преди.